

Projekt

USTAWA
z dnia 1995 r.
o doradztwie podatkowym

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa warunki i zasady wykonywania doradztwa podatkowego, organizację samorządu doradców podatkowych oraz zasady jego działania.

Art. 2.

1. Czynności doradztwa podatkowego obejmują:
 - 1) udzielanie podatnikom i płatnikom, na ich zlecenie, porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich zobowiązań podatkowych,
 - 2) prowadzenie, w imieniu i na rzecz podatników i płatników, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie, z zastrzeżeniem ust. 3,
 - 3) sporządzanie, w imieniu i na rzecz podatników i płatników, zeznań i deklaracji podatkowych lub udzielanie im pomocy w tym zakresie.
2. Zawodowe wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, zastrzeżone jest wyłącznie dla podmiotów uprawnionych w rozumieniu ustawy.
3. Nie uważa się za czynności doradztwa podatkowego czynności polegających wyłącznie na prowadzeniu, w imieniu i na rzecz podatnika, ksiąg rachunkowych, a gdy podatnik jest również obowiązany do prowadzenia innych ewidencji do celów podatkowych, także tych ewidencji oraz sporządzania sprawozdań, zeznań i deklaracji wynikających z tych ksiąg.

Art. 3.

Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, są:

- 1) osoby fizyczne, wpisane na listę doradców podatkowych,
- 2) adwokaci i radcowie prawni,
- 3) biegli rewidenci.

Art. 4.

Przepisy ustawy nie naruszają obowiązku organów podatkowych w zakresie informowania o przepisach dotyczących podatków.

Rozdział 2
Wpis na listę doradców podatkowych

Art. 5.

1. Na listę doradców podatkowych wpisany jest ten, kto spełnia łącznie następujące warunki:
 - 1) posiada obywatelstwo polskie,

- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych,
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych,
 - 4) swoim dotychczasowym zachowaniem gwarantuje wykonywanie doradztwa podatkowego w sposób zgodny z prawem oraz interesem klienta,
 - 5) posiada co najmniej tytuł magistra prawa lub administracji, albo ekonomii,
 - 6) odbył 2-letnią praktykę zawodową,
 - 7) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin na doradcę podatkowego,
 - 8) wystąpił z wnioskiem o wpis na listę, nie później niż w okresie dwóch lat od spełnienia warunku określonego w pkt 7.
2. Na listę doradców podatkowych mogą być również wpisani, na swój wniosek,
członkowie Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego.

Art. 6.

1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych prowadzi listę doradców podatkowych, zwaną dalej "listą", oraz podejmuje uchwały o wpisie i skreśleniu z listy. Krajowa Rada Doradców Podatkowych doręcza te uchwały Ministrowi Finansów w ciągu 14 dni od dnia ich powzięcia.
2. Wpisu na listę dokonuje się na wniosek osoby spełniającej warunki, o których mowa w art. 5 ust. 1.
3. Wpis doradcy podatkowego na listę obejmuje:
 - 1) nazwisko, imię, datę urodzenia,
 - 2) miejsce zamieszkania,
 - 3) miejsce wykonywania doradztwa podatkowego,
 - 4) numer identyfikacyjny PESEL lub REGON i numer identyfikacji podatkowej,
 - 5) zmiany danych wymienionych w pkt 1-4, dokonane w ciągu pięciu lat poprzedzających złożenie wniosku.
4. Doradca podatkowy jest obowiązany zawiadomić Krajową Radę Doradców Podatkowych o wszelkich zmianach danych określonych w ust. 3, w terminie 14 dni od zaistnienia tych zmian.

Art. 7.

1. Wpis na listę doradców podatkowych następuje po złożeniu ślubowania wobec Prezesa Krajowej Rady Doradców Podatkowych lub osoby przez niego upoważnionej spośród członków Krajowej Rady Doradców Podatkowych.
2. Rota ślubowania ma następujące brzmienie:

"Przyrzekam, że jako doradca podatkowy będę wykonywał ten zawód kierując się dobrem swoich klientów, z całą sumiennością i rzetelnością,
zgodnie z przepisami, wiedzą i zasadami etyki zawodowej. Poznane w związku z wykonywaniem zawodu fakty i informacje zachowam w tajemnicy wobec osób trzecich."

Art. 8.

Z dniem dokonania wpisu na listę, osoba wpisana nabywa prawo wykonywania zawodu doradcy podatkowego oraz do używania tytułu "doradca podatkowy". Tytuł "doradca podatkowy" podlega ochronie prawnej.

Art. 9.

1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych skreśla doradcę podatkowego z listy:
 - 1) na jego wniosek,
 - 2) na wniosek Ministra Finansów lub z urzędu, w razie:
 - a) utraty prawa do wykonywania zawodu,
 - b) zawieszenia wykonywania zawodu na okres przekraczający pięć kolejnych lat,
 - c) niespełnienia obowiązku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności, o których

- mowa w art. 2 ust. 1,
d) w razie śmierci doradcy.
2. W razie uchylenia orzeczenia powodującego utratę prawa do wykonywania zawodu następuje przywrócenie wpisu na listę na wniosek doradcy podatkowego,
chyba że doradca podatkowy nie spełnia warunków określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1-5.
 3. Osoba skreślona z listy z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 1, może być ponownie wpisana na listę, jeżeli od dnia skreślenia nie upłynęło więcej niż pięć lat i spełnia ona warunki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1-5.
 4. Osoba skreślona z listy z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2 lit. c, może
być ponownie wpisana na listę nie wcześniej jednak niż po upływie dwóch lat od dnia skreślenia, jeżeli dopełniła obowiązku ubezpieczenia i od dnia skreślenia nie upłynęło więcej niż pięć lat oraz spełnia ona warunki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1-5.

Art. 10.

1. Za wpis na listę doradców podatkowych pobiera się opłatę.
2. Minister Finansów, po porozumieniu się z Krajową Radą Doradców Podatkowych,
określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1.

Art. 11.

Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb podawania do publicznej wiadomości danych dotyczących osób wpisanych na listę doradców podatkowych.

Art. 12.

1. Uchwały o wpisie na listę i skreśleniu z niej oraz o odmowie dopuszczenia
do egzaminu są decyzjami administracyjnymi o charakterze ostatecznym.
2. Uchwałę podpisuje przewodniczący posiedzenia, na którym uchwała została
podjęta.

Rozdział 3 Egzamin na doradcę podatkowego

Art. 13.

1. Egzamin jest sprawdzianem teoretycznego i praktycznego przygotowania kandydatów na doradców podatkowych, w następujących dziedzinach:
 - 1) źródła prawa i wykładnia prawa,
 - 2) materialne prawo podatkowe oraz podstawy międzynarodowego prawa podatkowego,
 - 3) postępowanie administracyjne i postępowanie egzekucyjne w administracji,
 - 4) prawo celne i dewizowe,
 - 5) prawo karne skarbowe,
 - 6) administracja finansowa i kontrola skarbową,
 - 7) przepisy o rachunkowości,
 - 8) ewidencja podatkowa i zasady prowadzenia ksiąg podatkowych.
2. Egzamin na doradcę podatkowego w stosunku do osób, które zajmowały stanowiska sędziów i prokuratorów lub wykonywały zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza, a także biegłego rewidenta, nie obejmuje zakresu egzaminu wymaganego do uzyskania takiego stanowiska lub zawodu.

3. Minister Sprawiedliwości w stosunku do sędziów i prokuratorów, a w odniesieniu

do pozostałych zawodów - właściwy samorząd zawodowy, informuje Państwową Komisję Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego oraz Ministra Finansów o zakresie tematycznym egzaminu dla stanowisk lub zawodów, o których mowa w ust. 2.

Art. 14.

1. Do egzaminu na doradcę podatkowego może być dopuszczona osoba spełniająca

warunki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1-3 i 5, lub która uzyskała zgodę na dopuszczenie do egzaminu.

2. W razie niespełnienia warunków określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1-3 i 5, uchwałą odmawiającą dopuszczenia do egzaminu podejmuje Państwowa Komisja Egzaminacyjna do Spraw Doradztwa Podatkowego.

3. Krajowa Rada Doradców Podatkowych wyraża zgodę na dopuszczenie do egzaminu na doradcę podatkowego osobę nie będącą obywatelem polskim, jeżeli posiada ona znajomość języka polskiego oraz po zdaniu egzaminu wpisze tę osobę na listę doradców podatkowych, jeśli spełnia ona pozostałe warunki określone w art. 5 ust. 1.

4. Krajowa Rada Doradców Podatkowych może wyrazić zgodę na dopuszczenie do egzaminu na doradcę podatkowego osobę posiadającą tytuł magistra lub równorzędny, w dziedzinach innych niż wymienione w art. 5 ust. 1 pkt 5, jeśli ze względu na zdobyte kwalifikacje daje gwarancje należytego

wykonywania zawodu doradcy podatkowego oraz po zdaniu egzaminu wpisać ją na listę doradców podatkowych, jeśli spełnia pozostałe warunki określone w art. 5 ust. 1.

5. Praktyka zawodowa, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 6, obejmuje zapoznanie

się z funkcjonowaniem organów podatkowych oraz wykonywaniem doradztwa podatkowego. Praktykę odbywa się w urzędach i izbach skarbowych

oraz u doradców podatkowych.

6. Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych,

określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki odbywania praktyki, o której mowa w ust. 5, oraz rodzaje zatrudnienia traktowane na równi z praktyką.

Art. 15.

1. Egzamin na doradcę podatkowego przeprowadza Państwowa Komisja Egzaminacyjna

do Spraw Doradztwa Podatkowego, zwana dalej "Komisja Egzaminacyjna".

2. Komisja Egzaminacyjna składa się z 30 członków powoływanych i odwoływanych

przez Ministra Finansów. Minister Finansów powołuje i odwołuje przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej spośród jej członków.

3. Kadencja członków Komisji Egzaminacyjnej trwa trzy lata.

4. Komisja Egzaminacyjna składa się z:

1) dziesięciu przedstawicieli Ministra Finansów powoływanych spośród pracowników Ministerstwa Finansów lub organów podatkowych,

2) pięciu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego delegowanych przez Prezesa tego Sądu,

3) pięciu pracowników naukowych w dziedzinach objętych zakresem tematycznym egzaminu,

4) dziesięciu przedstawicieli Krajowej Rady Doradców Podatkowych powoływanych

spośród doradców podatkowych lub innych osób uznanych

przez nią za godne zaufania.

5. Komisja Egzaminacyjna przeprowadza egzaminy w 6-osobowych składach egzaminacyjnych.
6. Członkami Komisji Egzaminacyjnej nie mogą być doradcy podatkowi, którzy uzyskali warunkowy wpis na listę.
7. W skład Komisji Egzaminacyjnej pierwszej kadencji, w miejsce osób, o których mowa w ust. 4 pkt 4, wchodzi osoby powołane przez Ministra Finansów spośród osób o uznanym autorytecie w dziedzinach objętych zakresem tematycznym egzaminu. Osoby te są członkami Komisji Egzaminacyjnej do końca kadencji. Osoby wskazane przez Krajową Radę Doradców Podatkowych spośród osób, o których mowa w ust. 4 pkt 4, są powoływane do składu Komisji Egzaminacyjnej począwszy od jej drugiej kadencji.

Art. 16.

1. Egzamin na doradcę podatkowego składa się z egzaminu pisemnego i ustnego.
2. Minister Finansów wyznacza spośród członków Komisji Egzaminacyjnej osoby odpowiedzialne za przygotowanie tematów do egzaminu pisemnego.
3. Komisja Egzaminacyjna w składzie właściwym do przeprowadzenia egzaminu może, na wniosek Ministra Finansów, zwolnić z egzaminu osoby, które:
 - 1) piastowały przez okres co najmniej pięciu lat stanowisko sędziego lub prokuratora,
 - 2) przez okres co najmniej pięciu lat były zatrudnione na stanowiskach:
 - a) naczelnika lub zastępcy naczelnika urzędu skarbowego,
 - b) dyrektora lub zastępcy dyrektora urzędu kontroli skarbowej,
 - c) dyrektora lub wicedyrektora departamentu w Ministerstwie Finansów,albo
na stanowisku równorzędnym w tym Ministerstwie, jeżeli ze względu na rodzaj wykonywanej przez nie pracy lub rodzaj zadań kierowanych przez nich komórek organizacyjnych, ich kwalifikacje będą przydatne do wykonywania zawodu doradcy podatkowego,
 - 3) przez co najmniej siedem lat były zatrudnione na stanowiskach kierownika działu w urzędzie skarbowym, naczelnika wydziału lub kierownika oddziału w izbie skarbowej, naczelnika wydziału w Ministerstwie Finansów lub na stanowiskach równorzędnych w tym Ministerstwie, jeżeli ze względu na rodzaj wykonywanej pracy lub rodzaj zadań kierowanych przez nich komórek organizacyjnych ich kwalifikacje będą przydatne do wykonywania zawodu doradcy podatkowego,
 - 4) złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny na inspektorów kontroli skarbowej i były zatrudnione na tym stanowisku przez okres co najmniej siedmiu lat,
 - 5) posiadają tytuł profesora lub doktora habilitowanego w zakresie finansów albo prawa finansowego,
 - 6) były zatrudnione na stanowiskach pracowników naukowo-dydaktycznych lub dydaktycznych w państwowych szkołach wyższych i posiadają stopień naukowy doktora nauk prawnych lub ekonomicznych oraz prowadziły, przez okres co najmniej siedmiu lat, zajęcia dydaktyczne z przedmiotów, w których zakres wchodzi prawo podatkowe lub nauka o podatkach - jeżeli ich kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe uzasadniają należyte wykonywanie zawodu doradcy podatkowego.
4. W stosunku do osób, o których mowa w ust. 3 pkt 3 i 4, Minister Finansów składa wniosek o zwolnienie z egzaminu, po zasięgnięciu opinii dyrektora izby skarbowej lub dyrektora urzędu kontroli skarbowej. W stosunku

do sędziów i prokuratorów Minister Finansów składa wnioski o zwolnienie z egzaminu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

5. Do uchwał Komisji Egzaminacyjnej o zwolnieniu z egzaminu stosuje się przepis art. 12.

Art. 17.

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej kieruje jej pracami, wyznacza składy egzaminacyjne spośród członków komisji oraz przewodniczących tych składów i terminy egzaminów.

Art. 18.

W przypadku negatywnego wyniku egzaminu na doradcę podatkowego egzamin może być powtórzony. Termin ponownego egzaminu może być wyznaczony nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia egzaminu, którego wynik był negatywny.

Art. 19.

1. Za egzamin pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.
2. Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
ustali, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty egzaminacyjnej.

Art. 20.

Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
ustali, w drodze rozporządzenia, regulamin przeprowadzania egzaminów na doradcę podatkowego, sposób działania składów egzaminacyjnych oraz zasady ustalania i wysokość wynagrodzeń członków Komisji Egzaminacyjnej.

Rozdział 4

Wykonywanie zawodu doradcy podatkowego

Art. 21.

1. Doradca podatkowy wykonuje swój zawód jako:
1) osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek lub w formie spółki cywilnej, jawnej, albo komandytowej, z wyłącznym udziałem doradców podatkowych, adwokatów, radców prawnych lub biegłych rewidentów, z zastrzeżeniem ust. 2,
2) osoba pozostająca w stosunku pracy w przypadkach, o których mowa w art. 22 i 23.
2. W spółkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, doradcy podatkowi muszą stanowić większość wspólników, a gdy spółkę tworzą dwie osoby, co najmniej jedna z nich musi być doradcą podatkowym.

Art. 22.

Doradca podatkowy może pozostawać w stosunku pracy:

1) z podmiotami, o których mowa w art. 3,
2) z organizacjami zawodowymi posiadającymi osobowość prawną, spółdzielniami,
stowarzyszeniami i izbami gospodarczymi, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
a) ich działalnością statutową jest także doradztwo podatkowe na rzecz członków tych organizacji,
b) doradca podatkowy wykonuje czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, wyłącznie na rzecz członków zrzeszonych w tychże podmiotach,
3) z organami samorządu doradców podatkowych,
4) z osobami prawnymi uprawnionymi, na mocy odrębnych przepisów, do badania sprawozdań finansowych.

Art. 23.

Doradca podatkowy może być zatrudniony w charakterze pracownika naukowo-dydaktycznego, dydaktycznego lub naukowego.

Art. 24.

Doradcy podatkowi, którzy podejmą wykonywanie zawodu w formie spółki cywilnej, jawnej lub komandytowej, są obowiązani dołączyć do wniosku o wpis na listę odpis umowy spółki, a w odniesieniu do spółki jawnej lub komandytowej, także aktualny odpis z rejestru handlowego. Jeżeli są już wpisani na listę, przesyłają niezwłocznie Krajowej Radzie Doradców Podatkowych i Ministrowi Finansów odpis umowy spółki i odpis z rejestru handlowego. Przepis art. 6 ust.

4 stosuje się odpowiednio.

Art. 25.

1. Doradca podatkowy wykonujący ten zawód nie może prowadzić jednocześnie innej działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2-4, oraz pozostawać

w stosunku pracy lub stosunku służbowym, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 22 i 23.

2. Doradca podatkowy wykonujący ten zawód może prowadzić wyłącznie działalność:

1) naukowo-dydaktyczną,

2) szkoleniową,

3) wydawniczą,

4) polegającą na świadczeniu usług informatycznych oraz organizacji i zarządzania

- w zakresie doradztwa podatkowego i rachunkowości

3. Doradca podatkowy wykonujący ten zawód może również prowadzić działalność

w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych.

4. Doradca podatkowy wykonujący ten zawód może również wykonywać doradztwo prawne, ekonomiczne, finansowe oraz usługi w zakresie rzeczoznawstwa, jeśli posiada uprawnienia lub kwalifikacje określone w odrębnych przepisach.

Art. 26.

1. Doradca podatkowy, który przed uzyskaniem wpisu na listę zajmował stanowisko

lub pełnił funkcję:

1) naczelnika lub zastępcy naczelnika urzędu skarbowego,

2) dyrektora lub zastępcy dyrektora izby skarbowej, albo urzędu kontroli skarbowej,

3) dyrektora lub wicedyrektora departamentu w Ministerstwie Finansów, albo stanowisko równorzędne w tym Ministerstwie,

4) kierownika działu w urzędzie skarbowym, naczelnika wydziału lub kierownika

oddziału w izbie skarbowej, naczelnika wydziału w Ministerstwie Finansów lub stanowisko równorzędne w tym Ministerstwie,

5) inspektora kontroli skarbowej,

6) wójta, burmistrza, prezydenta miasta lub ich zastępcy,

7) członka podatkowej komisji odwoławczej,

8) członka samorządowego kolegium odwoławczego,

9) inne, jeżeli został upoważniony do wydawania decyzji w imieniu organów

podatkowych,

- nie może w ciągu roku od ustania zatrudnienia na wymienionych stanowiskach

lub od zaprzestania pełnienia funkcji, wykonywać doradztwa

podatkowego na rzecz osób, których sprawy rozstrzygał w ciągu ostatnich

trzech lat przed ustaniem zatrudnienia lub pełnienia funkcji.

2. Przez rozstrzyganie spraw, o których mowa w ust. 1, rozumie się przeprowadzanie

kontroli skarbowej, wydawanie decyzji w sprawach podatkowych oraz uznawanie złożonych zeznań i deklaracji za prawidłowe.

Art. 27.

Nie może wykonywać zawodu doradca podatkowy, którego małżonek jest zatrudniony

na stanowisku kierowniczym lub samodzielnym w organach podatkowych, organach kontroli skarbowej lub w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Finansów, a także na stanowisku, na którym wykonywał obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem, określaniem lub poborem zobowiązań podatkowych.

Art. 28.

Doradca podatkowy jest obowiązany zawiadomić Krajową Radę Doradców Podatkowych o niepodjęciu wykonywania zawodu w terminie sześciu miesięcy od daty doręczenia decyzji o wpisie na listę lub przerwy w wykonywaniu tego zawodu trwającej dłużej niż sześć miesięcy. Okresy te traktuje się jako zawieszenie wykonywania zawodu.

Art. 29.

Doradca podatkowy traci prawo do wykonywania zawodu:

- 1) w wyniku prawomocnego orzeczenia o całkowitym lub częściowym ubezwłasnowolnieniu,
- 2) w wyniku prawomocnego orzeczenia kary pozbawienia praw publicznych,
- 3) w wyniku prawomocnego orzeczenia sądu dyscyplinarnego o pozbawieniu prawa wykonywania zawodu.

Rozdział 5

Obowiązki i prawa doradcy podatkowego

Art. 30.

Doradca podatkowy jest obowiązany postępować zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i z zasadami etyki zawodowej.

Art. 31.

1. Doradca podatkowy jest obowiązany zachować w tajemnicy fakty i informacje,

z którymi zapoznał się w związku z wykonywaniem zawodu.

2. Doradca podatkowy nie może być przesłuchiwany jako świadek co do faktów i informacji, na które rozciąga się obowiązek, o którym mowa w ust.

1, chyba że został zwolniony od tego obowiązku w trybie określonym odrębnymi ustawami.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych przez doradcę podatkowego.

Art. 32.

Doradca podatkowy nie może reklamować świadczonych przez siebie usług.

Art. 33.

Doradca podatkowy jest obowiązany przechowywać przez okres pięciu lat kopie sporządzonych na piśmie opinii, wystąpień w imieniu podatników i płatników w sprawach zobowiązań podatkowych, a także udzielonych im porad.

Art. 34.

1. Doradca podatkowy jest obowiązany umieszczać na wszystkich pismach sporządzonych w związku z wykonywaniem doradztwa podatkowego firmę (nazwę), pod jaką doradztwo to wykonuje oraz miejsce jego wykonywania, podpis oraz numer wpisu na listę doradców podatkowych.
2. Przepis ust. 1 stosuje się także do zeznań i deklaracji podatkowych sporządzonych przez doradcę podatkowego w imieniu i na rzecz podatnika.
3. Firma (nazwa), o której mowa w ust. 1, obejmuje imię i nazwisko doradcy podatkowego oraz ustawowe określenie zawodu "doradca podatkowy", a w przypadku spółek cywilnych, jawnych lub komandytowych - imiona i nazwiska wszystkich współników. Tytuły służbowe lub inne godności i tytuły, z wyjątkiem stopni i tytułów naukowych, nie mogą być zamieszczone w oznaczeniu firmy (nazwy).

Art. 35.

W postępowaniu przed organami administracji w sprawach zobowiązań podatkowych, pełnomocnikiem podatnika może być również doradca podatkowy. Doradca podatkowy może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu pełnomocnictwa.

Art. 36.

Doradca podatkowy jest uprawniony do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

Rozdział 6 Odpowiedzialność za szkodę

Art. 37.

W razie wyrządzenia szkody przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, doradca podatkowy oraz osoby, z których pomocą czynności te wykonuje lub którym powierza ich wykonanie, ponoszą odpowiedzialność za szkodę na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Art. 38.

1. Doradca podatkowy podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1.
2. Ubezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje także odpowiedzialność osób wymienionych w art. 37.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ciąży na doradcach podatkowych wykonujących zawód we własnym imieniu i na własny rachunek, w formie spółki cywilnej, komandytowej oraz jawnej.

Art. 39.

Przepisy art. 37 i 38 stosuje się odpowiednio do:

- 1) adwokatów, radców prawnych oraz biegłych rewidentów w przypadku, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1,
- 2) adwokatów, radców prawnych oraz biegłych rewidentów, jeśli zatrudniają doradców podatkowych i nie ubezpieczyli się od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu tych zawodów.

Art. 40.

Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych, określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki ubezpieczenia, o którym mowa w art. 38, w tym:

- 1) datę powstania obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia,
- 2) podstawowy zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela,

- 3) minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia,
- 4) zakres praw i obowiązków ubezpieczającego i ubezpieczyciela,
wynikających
z umowy ubezpieczenia.

Rozdział 7 Samorząd doradców podatkowych

Art. 41.

1. Doradcy podatkowi tworzą samorząd doradców podatkowych, zwany dalej "Krajową Izbą Doradców Podatkowych".
2. Przynależność doradców podatkowych do Krajowej Izby Doradców Podatkowych jest obowiązkowa i powstaje z chwilą wpisu na listę.

Art. 42.

1. Krajowa Izba Doradców Podatkowych posiada osobowość prawną.
2. Siedzibą Krajowej Izby Doradców Podatkowych jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 43.

1. Organami Krajowej Izby Doradców Podatkowych są:
 - 1) Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych,
 - 2) Krajowa Rada Doradców Podatkowych,
 - 3) Krajowa Komisja Rewizyjna,
 - 4) Wyższy Sąd Dyscyplinarny,
 - 5) Sąd Dyscyplinarny.
2. Krajowa Izba Doradców Podatkowych może tworzyć regionalne oddziały Izby.

Art. 44.

1. Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych odbywa się co trzy lata.
2. Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych jest zwoływany przez Krajową Radę Doradców Podatkowych.
3. Krajowa Rada Doradców Podatkowych zwołuje Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1:
 - 1) z własnej inicjatywy,
 - 2) na wniosek Ministra Finansów,
 - 3) na wniosek co najmniej 1/10 ogółu doradców podatkowych - w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.
4. Prawo do udziału w Krajowym Zjeździe Doradców Podatkowych przysługuje każdemu doradcy podatkowemu, z zastrzeżeniem ust. 5.
5. W razie utworzenia regionalnych oddziałów Izby, w Krajowym Zjeździe Doradców Podatkowych biorą udział delegaci wybrani przez walne zgromadzenie w regionalnych oddziałach Izby, według zasad określonych przez Krajową Radę Doradców Podatkowych.

Art. 45.

1. Do zakresu działania Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych należy:
 - 1) wybór organów Krajowej Izby Doradców Podatkowych, o których mowa w art. 43 pkt 2-5, w tym przewodniczącego Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
 - 2) wybór Rzecznika Dyscyplinarnego oraz jego zastępców w liczbie określonej przez Zjazd,
 - 3) uchwalenie statutu Krajowej Izby Doradców Podatkowych,
 - 4) ustalenie wysokości składek członkowskich,
 - 5) uchwalenie zasad gospodarki finansowej,
 - 6) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań przedstawionych przez organy

- Krajowej Izby Doradców Podatkowych oraz udzielanie tym organom absolutorium na wniosek Krajowej Komisji Rewizyjnej,
- 7) uchwalenie zasad etyki zawodowej,
 - 8) tworzenie regionalnych oddziałów Izby oraz określanie ich organizacji i zakresu działania.
2. Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych uchwała regulamin swojego działania.

Art. 46.

1. Uchwały Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych są podejmowane zwykłą większością głosów.
2. Wybory odbywają się w głosowaniu tajnym, z wyjątkiem wyboru przewodniczącego Zjazdu, sekretarza Zjazdu oraz Komisji Zjazdowych.

Art. 47.

1. W skład Krajowej Rady Doradców Podatkowych wchodzi przewodniczący i 11 członków.
2. Kadencja Krajowej Rady Doradców Podatkowych trwa trzy lata.
3. Kadencja organów, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3-5, oraz Rzecznika Dyscyplinarnego i jego zastępców jest równa kadencji Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Art. 48.

Krajowa Rada Doradców Podatkowych:

- 1) wybiera, w głosowaniu tajnym, spośród swoich członków wiceprzewodniczącego, sekretarza i skarbnika,
- 2) dokonuje podziału czynności między członków Krajowej Rady Doradców Podatkowych oraz uchwała regulamin wewnętrznego urzędowania.

Art. 49.

1. Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych:
 - 1) reprezentuje Krajową Radę Doradców Podatkowych,
 - 2) kieruje jej pracami,
 - 3) przewodniczy na posiedzeniach,
 - 4) zapewnia wykonanie uchwał Krajowej Rady Doradców Podatkowych.
2. W razie nieobecności przewodniczącego jego obowiązki wykonuje wiceprzewodniczący.
3. Do składania oświadczeń woli w sprawach majątkowych jest wymagane współdziałanie przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego oraz skarbnika lub jednego członka Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Art. 50.

1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych kieruje działalnością samorządu w okresach między Krajowymi Zjazdami Doradców Podatkowych.
2. Do zakresu działania Krajowej Rady Doradców Podatkowych należy:
 - 1) zwoływanie Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych,
 - 2) zapewnienie wykonywania uchwał Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych,
 - 3) reprezentowanie doradców podatkowych,
 - 4) opracowywanie rocznych planów finansowych Krajowej Izby Doradców Podatkowych oraz sprawozdań z ich wykonania,
 - 5) podejmowanie uchwał w sprawach wpisu na listę i skreślenia z niej,
 - 6) wysuwanie kandydatów na członków Komisji Egzaminacyjnej,
 - 7) przedstawianie wniosków dotyczących unormowań z zakresu regulacji podatkowych,
 - 8) podejmowanie innych uchwał.
3. Krajowa Izba Doradców Podatkowych może prowadzić działalność wydawniczą, dydaktyczną i szkoleniową.

Art. 51.

1. Do ważności uchwał Krajowej Rady Doradców Podatkowych jest wymagana obecność co najmniej sześciu jej członków.
2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Art. 52.

Krajowa Rada Doradców Podatkowych składa Krajowemu Zjazdowi Doradców Podatkowych sprawozdanie ze swojej działalności.

Art. 53.

1. Krajowa Komisja Rewizyjna składa się z pięciu członków. Członkowie wybierają spośród siebie przewodniczącego.
2. Członkiem Krajowej Komisji Rewizyjnej nie może być osoba, która pełni funkcje w Krajowej Radzie Doradców Podatkowych.

Art. 54.

1. Do zadań Krajowej Komisji Rewizyjnej należy kontrola działalności finansowej organów Krajowej Izby Doradców Podatkowych.
2. Krajowa Komisja Rewizyjna przedstawia Krajowemu Zjazdowi Doradców Podatkowych sprawozdanie ze swojej działalności wraz z wnioskami co do działalności finansowej organów Krajowej Izby Doradców Podatkowych.
3. Krajowa Komisja Rewizyjna może korzystać przy wykonywaniu zadań z pomocy biegłych rewidentów.

Art. 55.

Sposób finansowania, szczegółowy tryb działania organów samorządu, w tym funkcjonowanie regionalnych oddziałów Krajowej Izby Doradców Podatkowych, określa statut Izby.

Art. 56.

1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych przesyła Ministrowi Finansów statut Krajowej Izby Doradców Podatkowych, w terminie 14 dni od jego uchwalenia przez Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych.
2. Minister Finansów, w terminie 30 dni od otrzymania statutu, może wydać decyzję o zawieszeniu uchwały zatwierdzającej statut lub niektórych jej postanowień z powodu niezgodności z prawem.
3. Minister Finansów przesyła decyzję, o której mowa w ust. 2, Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, w terminie 14 dni od jej wydania.
4. Na decyzję, o której mowa w ust. 2, przysługuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego na zasadach i w trybie przewidzianym w Kodeksie postępowania administracyjnego.
5. W przypadku gdy Minister Finansów nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 2, statut Krajowej Izby Doradców Podatkowych uznaje się za zatwierdzony.
6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do uchwał zmieniających statut.

Art. 57.

1. Przewodniczący Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych przesyła Ministrowi Finansów uchwały oraz protokoły Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych w terminie 14 dni od dnia zakończenia Zjazdu. Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych przesyła Ministrowi Finansów uchwały podjęte przez Krajową Radę oraz sprawozdania roczne wraz

z bilansami, w terminie 14 dni po ich uchwaleniu i podpisaniu przez tę Radę.

2. Minister Finansów, w terminie 30 dni od dnia otrzymania uchwał, o których mowa w ust. 1, może wydać decyzję o zawieszeniu tych uchwał lub niektórych ich postanowień z powodu niezgodności z prawem lub statutem Izby. Przepisy art. 56 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 8 Postępowanie dyscyplinarne

Art. 58.

1. Doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną:
 - 1) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków określonych w ustawie,
 - 2) za czyny sprzeczne ze złożonym ślubowaniem lub zasadami etyki zawodowej.
2. Karami dyscyplinarnymi są:
 - 1) upomnienie,
 - 2) nagana,
 - 3) zawieszenie wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3,
 - 4) pozbawienie prawa wykonywania zawodu.
3. Wymierzenie kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu pociąga za sobą skreślenie z listy doradców podatkowych.

Art. 59.

1. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych doradców podatkowych powołane są sądy dyscyplinarne:
 - 1) w pierwszej instancji - Sąd Dyscyplinarny,
 - 2) w drugiej instancji - Wyższy Sąd Dyscyplinarny.
2. Członkowie sądów pierwszej i drugiej instancji wybierają ze swojego grona przewodniczącego i wiceprzewodniczącego oraz przewodniczących składów orzekających.
3. Członkowie sądu mogą wchodzić w skład tylko jednej instancji sądu i nie mogą pełnić innych funkcji w organach Krajowej Izby Doradców Podatkowych, z wyjątkiem uczestnictwa w Krajowych Zjazdach Doradców Podatkowych i we władzach Zjazdu.
4. Sąd pierwszej i drugiej instancji orzeka w składzie trzyosobowym.
5. W składzie orzekającym drugiej instancji nie może brać udziału członek sądu, który brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia.

Art. 60.

Obwiniony może ustanowić obrońcę spośród doradców podatkowych, adwokatów lub radców prawnych.

Art. 61.

Rozprawa przed sądem dyscyplinarnym jest jawna dla doradców podatkowych. Na rozprawie może być obecny również przedstawiciel Ministra Finansów.

Art. 62.

Oskarżycielem w postępowaniu przed sądem jest Rzecznik Dyscyplinarny lub jego zastępcy.

Art. 63.

1. Wniosek o ukaranie do sądu składa Rzecznik Dyscyplinarny.
2. Złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, następuje po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności koniecznych do ustalenia znamion czynu zarzucanego obwinionemu oraz złożeniu wyjaśnień przez obwinionego, chyba że złożenie

tych wyjaśnień nie jest możliwe.

3. Rzecznik Dyscyplinarny jest obowiązany wszcząć postępowanie wyjaśniające w razie powzięcia wiadomości o popełnieniu czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną.

4. Rzecznik Dyscyplinarny jest również obowiązany wszcząć postępowanie wyjaśniające na żądanie Krajowej Rady Doradców Podatkowych, Ministra Finansów lub Ministra Sprawiedliwości.

Art. 64.

Po otrzymaniu wniosku o ukaranie przewodniczący Sądu wyznacza termin rozprawy i zawiadamia o nim Rzecznika Dyscyplinarnego, obwinionego, jego obrońcę oraz Ministra Finansów lub Ministra Sprawiedliwości, jeżeli złożył on żądanie o wszczęcie postępowania wyjaśniającego, a w razie potrzeby wzywa świadków i biegłych.

Art. 65.

Jeżeli w toku rozprawy ujawni się inne przewinienie oprócz objętego wnioskiem o wszczęcie postępowania, sąd może wydać co do tego przewinienia orzeczenie tylko na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego i za zgodą obwinionego.

Art. 66.

1. Uzasadnienie orzeczenia sądu sporządza się na piśmie z urzędu, w terminie siedmiu dni od ogłoszenia orzeczenia.

2. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się obwinionemu, Rzecznikowi Dyscyplinarnemu, a w przypadku, o którym mowa w art. 63 ust. 4, także Ministrowi Finansów lub Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 67.

Od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu, Rzecznikowi Dyscyplinarnemu, a w przypadku, o którym mowa w art. 63 ust. 4, Ministrowi Finansów lub Ministrowi Sprawiedliwości odwołanie do sądu drugiej instancji, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Art. 68.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia przewodniczący sądu przesyła odpis orzeczenia Krajowej Radzie Doradców Podatkowych oraz Ministrowi Finansów, a gdy w postępowaniu uczestniczył Minister Sprawiedliwości w przypadku, o którym mowa w art. 63 ust. 4, również Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 69.

1. Od prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny, Minister Finansów lub Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych mogą wnieść rewizję nadzwyczajną do Sądu Najwyższego z powodu rażącego naruszenia prawa lub oczywistej niesłuszności orzeczenia.
2. Rewizja nadzwyczajna na niekorzyść ukaranego może być wniesiona w ciągu sześciu miesięcy od dnia, od którego orzeczenie dyscyplinarne podlega wykonaniu.

Art. 70.

1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili ujawnienia czynu upłynął jeden rok lub od chwili popełnienia czynu upłynęły trzy lata.

2. W razie śmierci obwinionego przed zakończeniem postępowania dyscyplinarnego, postępowanie ulega zawieszeniu na okres 12 miesięcy. Po upływie tego terminu postępowanie dyscyplinarne ulega umorzeniu, chyba że w okresie zawieszenia małżonek, dzieci lub rodzice zmarłego złożą wniosek o podjęcie tego postępowania.

Art. 71.

1. Zatarcie ukarania karą dyscyplinarną następuje z urzędu lub na wniosek ukaranego po upływie trzech lat:

- 1) od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego karę upomnienia lub nagany,
- 2) od zakończenia okresu zawieszenia prawa do wykonywania zawodu.

2. Zatarcie ukarania karą dyscyplinarną pozbawienia prawa wykonywania zawodu następuje z urzędu lub na wniosek ukaranego - po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego tę karę.

3. Prawo złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, w razie śmierci ukaranego przysługuje małżonkowi jego, dzieciom lub rodzicom.

Art. 72.

Minister Finansów, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania dyscyplinarnego przed sądami dyscyplinarnymi oraz sposób wykonywania i tryb zatarcia kar dyscyplinarnych.

Art. 73.

W sprawach nie uregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Rozdział 9

Odpowiedzialność karna

Art. 74.

Kto, nie będąc uprawnionym, wykonuje czynności, o których mowa w art. 2 ust. 2, podlega karze grzywny do 50 000 zł.

Art. 75.

Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 6 ust. 4 lub art. 24, podlega karze grzywny do 1 500 zł.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 76.

1. W okresie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy uprawnienia Krajowej

Rady Doradców Podatkowych określone w art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, art. 9

ust. 1 oraz art. 14 ust. 3 i 4, wykonuje Minister Finansów.

2. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w art. 10 ust. 1, obowiązujących w okresie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 77.

1. Osobom fizycznym, które do dnia wejścia w życie ustawy faktycznie wykonywały zgodnie z obowiązującymi przepisami przez okres 12 miesięcy poprzedzających dzień wejścia w życie ustawy choćby jedną z czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, na zasadach określonych w art. 78 oraz spełniają warunki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1-4, przysługuje prawo złożenia, w okresie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, wniosku do Ministra Finansów o dokonanie wpisu na listę doradców podatkowych, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Uprawnienie do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, przysługuje osobom wymienionym w art. 78 pkt 3 i 4, jeżeli spełniają one warunek, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane osoby ubiegającej się o wpis wymienione w art. 5 ust. 1 pkt 1-6, art. 6 ust. 3, oraz datę i miejsce wpisu do ewidencji działalności gospodarczej lub datę rozpoczęcia zatrudnienia.
4. Minister Finansów w okresie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku wydaje decyzję o dokonaniu wpisu na listę doradców podatkowych lub o odmowie jego dokonania.
5. Do dnia wydania decyzji określonej w ust. 4, osoby, o których mowa w ust. 1, mogą wykonywać dotychczasową działalność w zakresie doradztwa podatkowego.

Art. 78.

Osobą uprawnioną do złożenia wniosku, o którym mowa w art. 77 ust. 1, jest osoba wykonująca czynności wymienione w art. 2 ust. 1, jako:

- 1) osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek,
- 2) wspólnik spółki cywilnej, jawnej lub komandytowej,
- 3) osoba pozostająca w stosunku pracy z podmiotami określonymi w art. 22 pkt 2, jeśli świadczenie pracy polegało na wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, na rzecz zrzeszonych w nich członków,
- 4) osoba pozostająca w stosunku pracy z innymi podmiotami, które do dnia wejścia w życie ustawy prowadziły działalność gospodarczą w zakresie doradztwa podatkowego, jeżeli świadczenie pracy polegało na wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1.

Art. 79.

1. Wpis na listę doradców podatkowych, o którym mowa w art. 77, ma charakter warunkowy.
2. Minister Finansów skreśla z listy doradcę podatkowego, który został wpisany warunkowo, jeśli w terminie trzech lat od dnia dokonania tego wpisu nie spełni warunku, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 7.
3. Doradcy podatkowi, którzy zostali wpisani na listę warunkowo, po spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 2, zawiadamiają o tym Ministra Finansów.
4. Minister Finansów wydaje decyzję o przekształceniu wpisu warunkowego w wpis ostateczny.

Art. 80.

Do wpisów warunkowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 3, art. 7 i 8, art. 9 ust. 1, art. 10 i 11, 38 i art. 41 ust. 1.

Art. 81.

Minister Finansów, w terminie 14 dni od dnia dokonania wyboru Krajowej Rady Doradców Podatkowych, przekazuje jej odpis listy doradców podatkowych.

Art. 82.

Minister Finansów powołuje Komisję Egzaminacyjną pierwszej kadencji na zasadach określonych w art. 15 ust. 7 na okres dwóch lat.

Art. 83.

Minister Finansów zwołuje pierwszy Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych nie później niż w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 84.

Przy zwoływaniu pierwszego Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych Minister Finansów może ustalić, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wysuwania na Zjazd delegatów doradców podatkowych z poszczególnych województw lub grup województw.

Art. 85.

Minister Finansów, na wniosek Krajowej Rady Doradców Podatkowych lub z urzędu, może przedłużyć, w drodze rozporządzenia, terminy, o których mowa w art. 79 ust. 2, nie dłużej jednak niż o dwa lata.

Art. 86.

Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych, może przedłużyć, w drodze rozporządzenia, termin spełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 38, na czas określony, nie dłuższy jednak niż trzy lata.

Art. 87.

1. Do czasu powołania Krajowej Rady Doradców Podatkowych Minister Finansów wydaje akty wykonawcze do niniejszej ustawy, o których mowa w art. 11, art. 14 ust. 6, art. 19 ust. 2, art. 20, 40, 85 i 86 bez zasięgnięcia opinii tego organu.
2. Po upływie sześciu miesięcy od dnia powołania Krajowej Rady Doradców Podatkowych tracą ważność przepisy prawne, o których mowa w ust. 1, o ile nie zostały wcześniej uchylone przez Ministra Finansów.

Art. 88.

W ustawie z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 59, poz. 344, z 1993 r. Nr 5, poz. 21 i Nr 44, poz. 20 oraz z 1994 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 121, poz. 591) w art. 4 w pkt 4 skreśla się wyraz "dotychczas".

Art. 89.

W ustawie z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie (Dz.U. Nr 121, poz. 591) wprowadza się następujące zmiany:
1) w art. 10 w ust. 3 skreśla się pkt 3,
2) w art. 11 w ust. 2 dodaje się wyrazy "oraz wykonywać doradztwo podatkowe w rozumieniu ustawy z dnia o doradztwie podatkowym (Dz.U. ... Nr ...)".

Art. 90.

Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia.